

народъ, а е было дѣль само на оныя, които сж побѣлѣвали въ училища-та, а въ други-ты сж были потънжли въ дълбоко невѣжество, и сж остави на-задъ не само, отъ днешни-ты просвѣщени народы, а и отъ прародители-ты си, кои-то въ просвѣщеніе-то едва сж достиг-нжли до тамъ, отъ дѣто до днешни-ти начи-нать да ся учять. Отъ това и нѣма ни единъ новъ писателъ на Еллинскый языкъ за въ ра-ботж. Въ наше время и Гръци-ти сж свѣстнихъ, та подкачихъ да ся изучать на языка си, кой-то сега употрѣблявать въ живъ разговоръ, зе-хъ да пишжтъ на него книги, и познать имъ е, че начиняхъ да ся просвѣщавать. Всички-ты просвѣщени народи откакъ оставили старый си языкъ и зели за учебенъ оный, кой-то употрѣ-блявать въ живъ разговоръ, тогавж сж зели прѣднинъ въ науки-ты.

Такъвъ примѣръ намъ, отъ Гръци-ты и отъ други-ты народы, е доста да ны вразуми, за да ся разберемъ, че Цръковно-Славянскый я-зыкъ не може да послужи намъ, за да ся изуча-ме по него. Кога Гръци-ти не могохъ да из-лѣзжтъ на главж съ Еллинскый языкъ, кой-то тѣмъ былъ нѣкога природенъ; то мы Бълга-ре-ти ничто не щемъ сторимъ съ Цръковно-Сла-вянскый, кой-то е искусственъ и никогда не е упо-трѣбляванъ въ живъ разговоръ. За това трѣб-